

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
Oddělení dopravy a správních agend

Vypraveno dne 21.07.2023

Datum	Oprávněná úřední osoba	Číslo jednací	Spisová značka
21. července 2023	Mgr. Václav Gregor	KUZL- 66003/2023	KUSP-59895/2023/DOP/Gr

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání xxxxx (dále také „obviněný“), na základě plné moci zastoupeného **advokátkou Mgr. Kateřinou Nesrstovou**, ČAK 19376, se sídlem Lešetín II 7147, 760 01 Zlín (dále také „zmocněnec“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Zlína, Odboru občansko-správních agend (dále jen „správní orgán“) ze dne 31.05.2023, sp.zn. MMZL-084248/2022-ŘeK-PŘ-OOSA-1194/2022, č.j. MMZL 111733/2023, kterým byl xxxxx uznán vinným z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl **t a k t o** :

1.

V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se v rozhodnutí správního orgánu ze dne 31.05.2023, sp.zn. MMZL-084248/2022-ŘeK-PŘ-OOSA-1194/2022, č.j. MMZL 111733/2023, výrok o vině m ě n í následovně:

A/ xxxxx (dále jen „obviněný“) je vinen přestupkem provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, tím, že v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 13.4.2022, v čase blízkém 08:47 hodin, ve Zlíně na pozemní komunikaci na ulici Pod Stráněmi, v blízkosti objektu č.p. 2516, nezjištěný řidič jím provozovaného vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, s vozidlem neoprávněně stál na komunikaci s obousměrně vedeným provozem tak, že neponechal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy, čímž tento nezjištěný řidič porušil ustanovení § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu a naplnil tak znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

B/ Řízení o přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se měl obviněný dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 13.4.2022, v čase blízkém 08:47 hodin, ve Zlíně na pozemní komunikaci na ulici Pod Stráněmi, v blízkosti objektu č.p. 2516, nezjištěný řidič jím provozovaného vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, měl zastavit a stát před vjezdem na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci (výjezd z pozemku), čímž tento nezjištěný řidič měl porušit ustanovení § 27 odst. 1 písm. n) zákona o

silničním provozu a naplnit tak znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, se v souladu s ustanovením § 86 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona zastavuje, neboť se porušení takové právní povinnosti a naplnění skutkové podstaty přestupku nezjištěným řidičem nepodařilo prokázat a jednání obviněného v této části obvinění tak není přestupkem provozovatele vozidla ve smyslu ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

2.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se výše uvedené rozhodnutí správního orgánu v jeho zbytku potvrzuje, tj. výrok o správním trestu a výrok o náhradě nákladů řízení zůstávají beze změny.

Odůvodnění:

[1] Výše uvedeným rozhodnutím byla obviněnému za spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu uložena v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 ve spojení s ust. 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona pokuta ve výši 1.500,- Kč, kdy dále správní orgán ve vazbě na ustanovení § 44 odst. 1 písm. a) a § 44 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele, mimořádně snížil výměru pokuty na částku 500,- Kč, neboť lze důvodně očekávat, že i tak lze nápravy obviněného dosáhnout. Dále byl obviněný zavázán k úhradě nákladů tohoto řízení ve smyslu ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, a to v paušální částce 1.000 Kč.

[2] Uvedeného přestupku se měl obviněný dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 13.04.2022, v čase blízkém 08:47 hodin, ve Zlíně na pozemní komunikaci na ulici Pod Stráněmi, v blízkosti objektu č.p. 2516, nezjištěný řidič jím provozovaného vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky 2Z8 7404, s vozidlem neoprávněně stál na komunikaci s obousměrně vedeným provozem tak, že neponechal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; čímž tento nezjištěný řidič porušil ustanovení § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu a naplnil tak znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Porušení pravidel nemělo za následek dopravní nehodu.

[3] Napadené rozhodnutí bylo obviněné oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení do datové schránky zmocněnce dne 01.06.2023. Obviněný cestou zmocněnce včas, dne 16.06.2023, podal odvolání, ve kterém uvádí (cit.):

1. *Odvolatel předně uvádí, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a nezákonné, neboť se žádného přestupku jako provozovatel vozidla nedopustil. Správní orgán nesprávně vyvodil podmínky odpovědnosti za přestupek odvolatele, když zejména nesprávně aplikoval právní normu na zjištěný skutkový stav a zároveň nedostatečně posoudil společenskou škodlivost skutku. Odvolatel má také za to, že odůvodnění rozhodnutí je vnitřně rozporné a zejména není odůvodnění jako celek logicky propojeno s popsáním skutkem.*

2. *Správní orgán klade odvolateli za vinu, že mělo v té době jeho vozidlo neoprávněně stát na komunikaci s obousměrně vedeným provozem tak, že nebyl ponechán volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy, čímž mělo být porušeno ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. V rámci odůvodnění rozhodnutí, konkrétně ve druhém odstavci na 5. straně, správní orgán konstatuje, že celková šířka vozovky činí v nejširším místě 5,25 m. Odvolateli není zřejmé, jak mohl ponechat na této komunikaci volné dva jízdní pruhy o šířce alespoň 3 m, když fakticky vozovka nedosahuje v celkové své šířce ani 6 m. Opět odvolatel namítá nesprávnost a nepřesnost popisu skutku, který je odvolateli správní orgánem kladen zavinu, nadto za situace, kdy správní orgán disponuje přesnými hodnotami, které získal v rámci správního řízení při místním šetření a měření šíře vozovky.*

3. Odvolatel také podotýká, že podle normy ČSN 736110 musí být šíře vozovky v obousměrném provozu minimálně 5,5 m, a tedy předmětná místní komunikace na ulici Pod Stráněmi nespĺňuje minimální limity pro vozovku s obousměrným provozem. Odvolatel je přesvědčen o tom, že tato komunikace je nesprávně označena jako obousměrná, když fakticky vedle sebe nikdy neprojedou plynule dvě dvoustopá vozidla, ale vždy se musí jedno druhému vyhnout například vyjetím z komunikace na trávník. Odvolatel je přesvědčen o tom, že komunikace na ulici Pod Stráněmi splňuje parametry pouze pro vozovku s jednosměrným provozem, přičemž za této situace se odvolatel žádného přestupku nedopustil, neboť pro průjezd vozidel jedním směrem byla ponechána dostatečná vzdálenost. Zároveň není pravdou, jak uvádí správní orgán, že by vozidlo stálo plně na vozovce. Naopak vozidlo bylo zaparkováno v místě, kde byla dříve zeleň a žádná vozovka se zde nenacházela. Odvolatel z opatrnosti také uvádí, že na předmětné komunikaci se nenachází žádné dopravní značení, které by stání zakazovalo a ani zde majitelům zaparkovaných vozidel nebyly nikdy ukládány pokuty.

Odvolatel také poukazuje na tu skutečnost, že správní orgán jednak provedeným místním šetřením a jednak provedením svědecké výpovědi svědka xxxxx zjistil, že na dané komunikaci platí již dlouhou dobu zaužívaný způsob parkování vozidel a tento stav není ani z dlouhodobého hlediska postihován například pokutami. Situace, kterou se nyní rozhodl správní orgán proti odvolateli řešit, se pak jeví tak, že si za porušení zásady legitimního očekávání a rovnosti, správní orgán vybral ze všech řidičů a provozovatelů vozidel, kteří ve shodném čase a místě jednali totožně, právě odvolatele, proti kterému povede správní řízení. V situaci, kdy správní orgán tvrdí, že odvolatel popsaným způsobem porušil ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu, pak odvolatel nerozumí tomu, jak je možné, že totožné zákonné ustanovení neporušily i další osoby, které ve stejném čase a místě parkovaly na shodné komunikaci shodným způsobem svá vozidla. Zároveň při místním šetření správní orgán pořídil fotografie komunikace, na kterých je evidentní hned několik vozidel, které podél této komunikace parkují u rodinných domů. Právní zástupkyni odvolatele bylo k jejímu dotazu správním orgánem sděleno, že proti řidičům či provozovatelům těchto vozidel nezhájil správní řízení a ani neoznámil porušení zákona Městské policii Zlín.

Správní orgán v rámci odůvodnění rozhodnutí také rozebírá materiální znak přestupku, který představuje společenská škodlivost činu. Společenskou škodlivost správní orgán demonstruje na tom, že zaparkované vozidlo fakticky snížilo či omezilo průjezdnost jiných vozidel. Jak odvolatel uvádí výše, předmětná komunikace je takových rozměrů, že proti sobě nikdy neprojedou dvě dvoustopá vozidla bez toho, aniž by se jedno nemuselo vyhnout druhému vyjetím z vozovky do kraje. Není tak odvolateli zřejmé, jak mohlo být popsané jednání společensky škodlivé, když obtížný obousměrný průjezd komunikací je dán již samotným charakterem (šířkou) této komunikace. Z judikatury Nejvyššího správního soudu a komentářové literatury C.H.Beck se podává, že v případě, kdy k jednání osoby přistoupí další okolnosti, které znemožní, aby toto jednání porušilo nebo ohrozilo zájem společnosti, k naplnění materiálního znaku přestupku nedojde. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí sp.zn. 7 As 63/2015 uvedl následující: společenská nebezpečnost jednám, tedy materiální stránka přestupku, by nebyla naplněna, pokud by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost předmětného jednání zásadním způsobem snižovaly. Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména: význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele či míra jeho zavinění.“

Odvolatel se také ohrazuje proti tvrzení správního orgánu, že výjezd ze „stavebního dvora“ stavební technikou nebyl bezproblémový, když primárně zde stavební technika neměla co dělat. Zároveň považuje odvolatel za absurdní tvrzení správního orgánu o tom, že není rozdílu v tom, zda na dotčený pozemek jezdí nákladní vozidla se stavebním materiálem, nebo například s uhlím či kompostem či vozidla komunální techniky. V uvedených příkladech je objektivně naopak diametrální rozdíl, kdy nákladní vozidla se stavebním materiálem jsou podstatně těžší a výrazným způsobem poškozují povrch komunikace. Navíc komunální technika komunikací projede nanejvýš jednou za týden či dva týdny, přičemž v tomto případě stavební technika a nákladní vozidla se stavebním materiálem po komunikaci jezdili, či dokonce stále jezdí, frekventovaně několikrát denně. Odvolatel je přesvědčen o tom, že i samotný charakter zástavby je výsledkem toho, že stavební firma nemá do dnešního dne „stavební dvůr“ povolen stavebním úřadem.

7. K předchozímu bodu odvolatel doplňuje, že skutková zjištění správního orgánu ohledně pozemku parc.č. xxxxx v k.ú. Zlín jsou také nesprávná a v rozporu se skutečností (viz 6. strana odůvodnění rozhodnutí). Ačkoliv na toto odvolatel v průběhu správního řízení upozorňoval, nečinil správní orgán žádné kroky k tomu, aby správně a úplně zjistil skutkový stav věci, nadto když dává jako příklad omezení plynulosti provozu na předmětné komunikaci právě obtížné vyjíždění stavební techniky z tohoto pozemku, a to kvůli zaparkovanému

vozidlu odvolatele. Na tomto místě odvolatel uvádí, že pozemek parc.č. xxxxx v k.ú. Zlín je v katastru nemovitostí veden jako zahrada, byl-li na něm provozován "dočasný sklad materiálu", jak uvádí správní orgán, pak se jednalo o protiprávní jednání majitele pozemku, které bylo řešeno stavebním úřadem v samostatném přestupkovém řízení (MMZL-SÚ-215574/2022/Jan). Pokud je odvolateli známo, vlastníkoví pozemku byla udělena pokuta za neoprávněnou změnu v užívání tohoto pozemku. Jinak řečeno, stavební technika, či vozidla stavební společnosti na daném pozemku neměla vůbec co dělat. O to naléhavější jsou předchozí námitky odvolatele založené na tom, že je postihováno jen jedno vozidlo, přestože v daném místě stojí a v době šetření správním orgánem stálo několik vozidel, nadto z podnětu někoho, kdo sám závažněji porušuje zákon.

8. Závěrem odvolatel uvádí, že zaparkované vozidlo nenarušilo bezpečnost a plynulost provozu na pozemní komunikaci. Nadto odvolateli není zřejmé, z jakého důvodu na straně 6. odůvodnění rozhodnutí správní orgán konstatuje, že je nerozhodno, zda si obyvatelé ulice Pod Stráněmi vzájemně parkování u rodinných domů tolerují či nikoliv, neboť komunikace je veřejná, když v první části odůvodnění rozhodnutí označil za prokázané, že odvolateli vytýkaný stav je v této ulici dlouhou dobu zaužívaný (parkování vozidel u rodinných domů podél komunikace). Na tomto příkladu odvolatel demonstruje tvrzenou vnitřní rozpornost odůvodnění rozhodnutí správního orgánu.

Důkaz: - poskytnutím informací stavebním úřadem podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ze dne 4.5.2023.

V závěru odvolání obviněný navrhl napadené rozhodnutí zrušit a řízení o přestupku zastavit.

REKAPITULACE SPISU:

[4] Odvolací orgán přezkoumal dle § 98 odst. 1 přestupkového zákona napadené rozhodnutí v plném rozsahu a zjistil následující: Městská policie Zlín písemností č.j. 2022/023108 oznámila, že dne 13.04.2022, v čase blízkém 08:47 hodin, ve Zlíně na pozemní komunikaci na ulici Pod Stráněmi, v blízkosti objektu č. p. 402, nezjištěný řidič provozovaného vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, zastavil a stál před vjezdem na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci (výjezd z pozemku). Řidič svým jednáním porušil ust. § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu, dle jehož znění řidič nesmí zastavit a stát před vjezdem na pozemní komunikaci z polní nebo lesní cesty nebo z místa ležícího mimo pozemní komunikaci; a dopustil se tak přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Strážníci na místě pořídili fotodokumentaci, řidič se na místě nenacházel.

[5] Předmětnému řízení o přestupku provozovatele vozidla předcházela postup dle ust. § 125h zákona o silničním provozu, kdy byl obviněný jako provozovatel předmětného vozidla vyzván k uhrazení určené částky, případně ke sdělení údajů k osobě, která v předmětnou dobu toto vozidlo řídila. Skutečnost, že obviněný je provozovatelem předmětného vozidla, byla správním orgánem zjištěna z registru vozidel. Na základě shora uvedeného oznámení přestupku správní orgán Magistrátu města Zlína dne 25.05.2022 vydal výzvu k zaplacení učené částky 500,- Kč a tuto zaslal obviněnému pod č.j. MMZL 103193/2022. Předmětná výzva byla obviněnému doručena do vlastních rukou dne 30.05.2022. Obviněný nijak nereagoval, ve lhůtě 30 dnů nepodal správním orgánům vysvětlení o řidiči vozidla, na základě kterého by bylo možno zjistit, kdo vozidlo v době přestupku řídil, ani ve stanovené lhůtě neuhradil určenou částku.

[6] Jelikož se správnímu orgánu nepodařilo do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, došlo v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. k) přestupkového zákona k odložení věci přestupku, který spočíval v zastavení a stání vozidlem v místě vjezdu z místa ležícího mimo pozemní komunikaci na pozemní komunikaci, a to nezjištěným řidičem. **Věc přestupku řidiče tak byla odložena usnesením ze dne 03.08.2022.**

[7] Správní orgán následně aplikoval objektivní odpovědnost provozovatele vozidla ve smyslu ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a dne 03.08.2022 vydal příkaz, ve kterém bylo obviněnému kladeno za vinu, že jako provozovatel vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 13.4.2022, v čase blízkém 08:47 hodin, ve Zlíně na pozemní komunikaci na ulici Pod Stráněmi, v blízkosti objektu č.p. 402, nezjištěný řidič provozovaného vozidla tovární značky Mitsubishi, registrační značky xxxxx, zastavil a stál před vjezdem na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci (výjezd z pozemku); tímto jednáním měl nezjištěný řidič porušit ust. § 27 odst. 1 písm. n) zákona

o silničním provozu a naplnit tak znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

[8] Příkaz byl obviněnému doručen do vlastních rukou dne 05.08.2022. Dne 15.08.2022 podal obviněný cestou zmocněnce proti příkazu odpor, tím byl příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení o přestupku.

[9] Písemností ze dne 08.09.2022 správní orgán vyrozuměl obviněného o tom, že má shromážděny všechny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Poučil jej o jeho právu se s podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to v přiměřené lhůtě 5 dnů od obdržení písemnosti. Obviněný byl také mimo jiného poučen o právu požadovat provedení ústního jednání.

[10] Obviněný písemností ze dne 14.09.2022 požádal o provedení ústního jednání. Obecně uvedl, že spisový materiál není dostatečným podkladem pro rozhodnutí a on chce svá práva hájit v rámci ústního jednání. Stejněho dne také obviněný zaslal písemné vyjádření k věci, kde uvedl, že na daném místě stává uvedené vozidlo již řadu let a nikomu nebránilo ve vjezdu, na místě byli také příslušníci Policie ČR, kteří konstatovali, že k průjezdu je místa dost. Původní vjezd na tento pozemek byl široký asi 3 m a k jeho zvětšení došlo až poté, co na přilehlém pozemku stavební firma zřídila stavební dvůr, a to v rozporu se zákonem. Stavební firma odstranila část plotu a tím vjezd rozšířila. Předmětné vozidlo původně parkovalo podél oploceného pozemku. Obviněný také uvedl, že se z pořízených fotografií nepodává, že by předmětné vozidlo ve vjezdu bránilo, naopak je evidentní, že nájezd je vybudován provizorně. Proto obviněný žádá vyslechnout svědky k objasnění stavu věci – žádá nařadit ústní jednání. Návrh na provedení ústního jednání správní orgán zamítl usnesením ze dne 05.10.2022, které nabylo právní moc dne 22.10.2022.

[11] Správní orgán dne 30.10.2022 vydal první rozhodnutí, proti kterému se obviněný včas odvolal. Odvolací orgán následně rozhodnutím ze dne 08.12.2022 rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc vrátil zpět k doplnění dokazování.

[12] Správní orgán písemností ze dne 23.12.2022 obviněného vyrozuměl o tom, že dne 13.01.2023 bude na místě přestupku provádět místní šetření. Dne 13.1.2023 provedl správní orgán místní šetření za účelem zjištění šířkových poměrů komunikace na ulici Pod Stráněmi ve Zlíně, o čemž byl sepsán protokol č.j. MMZL 009715/2023 (č.l. 52) doplněný o náčrtek a fotodokumentaci. Obviněný se samotného úkonu nezúčastnil.

[13] Písemností ze dne 30.01.2023 správní orgán předvolal obviněného k ústnímu jednání na den 27.02.2023 a současně jej vyrozuměl o tom, že rozšířil popis skutku o porušení ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť na základě místního šetření bylo zjištěno, že nezjištěný řidič toto ustanovení zákona o silničním provozu porušil tím, že při stání vozidla na uvedené pozemní komunikaci neponechal volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy. Zároveň upozornil na změnu v popisu místa předmětné události, kdy namísto původně uváděného objektu č.p. 402, který byl zdemolován, je nově uvedeno místo události jako Zlín, ul. Pod Stráněmi, v blízkosti objektu č.p. 2516. K ústnímu jednání také předvolal svědka – oznamovatelku xxxx.

[14] Obviněný se cestou zmocněnce při ústním jednání odkázal na svou argumentaci při předchozím odvolání a navrhl vyslechnout svědky – xxxxx. Svědci by měli objasnit situaci na místě, jak v době údajného přestupku, tak historicky.

[15] Svědkyně xxxxx k věci uvedla, že jejich firma Kravciv a.s., pro kterou pracuje, má s majitelkou pozemku paní xxxx uzavřenu nájemní smlouvu s tím, že na jejím pozemku za domem č.p. 770 na ul. Smetanova ve Zlíně mohou dočasně uskladnit nějaký stavební materiál (zahrada tohoto domu ústí do ulice Pod Stráněmi – pozn. odvolací orgán). Dne 13.4.2022 jí volal zaměstnanec xxxxx, že nemůže s jejich Ivecem vyjet z pozemku, protože ve vjezdu stojí auto a on měl obavu, aby jej neodřel. Na pozemek s vozidlem vjel v pátek 08.04.2022. Chtěl vyjet už v pondělí 11.04.2022, ale to vozidlo tam taky stálo, tak nakonec nikam nejel. Přijela na místo a viděla, že ve vjezdu stojí vozidlo Mitsubishi tak, že se nedalo bezpečně vyjet. Zavolala na Městskou policii Zlín, přijeli strážníci a situaci zadokumentovali. Sdělili jí, že nemají žádnou odtahovou službu a že to tak musí řešit přes státní policii. Přivolaní policisté měřili šířky vozovky, rozestupy vozidel i šířku vjezdu. Kontaktovali majitele a sdělili, že ten je v zahraničí a náhradní klíče jsou zamčené v bytě. Na základě otázek doplnila svědkyně, že na daném místě bývá denně, vozidlo Mitsubishi tam stálo pravidelně, pokaždé trochu jinak, nicméně řidiče nikdo neviděl. Tím bylo ústní jednání ukončeno.

[16] Písemností ze dne 07.03.2023 obviněný navrhl provedení důkazu dotazem na Policii ČR, jak bylo naloženo s oznámením xxxxx Xxxxx, když tam Policie ČR prováděla šetření. Správní orgán dotaz učinil a npor.

Mgr. Jan Karkoška, vedoucí Obvodního oddělení PČR ve Zlíně, odpověděl, že policisté na místě zjistili, že strážníci ponechali na vozidle výzvu pro nezjištěného pachatele přestupku (tzv. „parkovačku“) a řešení přestupku tak bylo již v jejich režii. Odtah vozidla nebyl možný.

[17] Písemností ze dne 24.03.2023 správní orgán svolal ústní jednání, na které předvolal obviněného a svědka – xxxxx. Za přítomnosti zmocněnce obviněného svědek dne 21.04.2023 k věci uvedl, že bydlí v sousedství místa projednávané věci. Uvedeného dne viděl ono zaparkované vozidlo, k němu přijeli policisté, které asi zavolali majitelé pozemku. Místo nafotili, změřili a s tím, že nemají co řešit, odjeli. Na tom předmětném pozemku mají majitelé stavební dvůr. Shodili plot, rozšířili vjezd, který vysypali makadamem a zalili betonem. Požadovali od sousedů i pana xxxxx, aby uvolnili vjezd. Pan Xxxxx na daném stejném místě historicky stává už několik let. Původně měl vjezd na zahradu šířku 3,5 m, vozidla tam stávala historicky pořád stejně a vjezd na pozemek byl vždy zachován. V den události viděl, že průjezd byl zachován, když na pozemek vjížděla a vyjížděla různá auta, nákladní vozidlo tatra, dodávky, kontejnerová vozidla, vysokozdvizný vozík, který navážel palety s cihlami. Jedná se zde o zónu individuálního bydlení a stavební dvůr je zde načerno. Vozidla, která tam jezdí, obtěžují okolí. Na základě otázek svědek ještě doplnil, že uvedená silnice nikdy nebyla jednosměrná a neměla nikdy více než 4,5 m. Dopravním značením zde podélné stání vozidel stanoveno není, ale auta tam stávají historicky. Dříve jich nebylo tolik, dnes je ulice zaskládaná celá. Stavební materiál byl na pozemek navážen někdy od doby projednávaného přestupku až do teď. Udělali tam stavební dvůr a chtěli vyčistit komunikaci od parkujících aut, aby mohli najíždět pohodlně. Materiál navážejí Tatrama, kontejnerovými vozidly a vysokozdvizným vozíkem vozili palety. Policisté na daném místě byli několikrát, měřili a fotili. Bylo mu řečeno, že musí dodržet 3 m komunikace od auta. On sám na vlastním pozemku neparkuje, protože tam nemá dost místa. Na dané silnici kolem sebe dvě auta bezpečně projet nemohou, musí se opatrně vyhnout. Tím bylo ústní jednání ukončeno, obviněný vyžádal lhůtu k návrhu na doplnění dokazování.

[18] Písemností ze dne 03.05.2023 se obviněný vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Uvedl, že vozidlo bylo na daném místě zaparkováno tak, jako historicky zpětně stále. V době, kdy bylo zaparkováno, se v daném místě žádný vjezd nenacházel. Jedná se o úzkou obslužnou komunikaci, určenou obyvatelům domů. Jinou možnost, kde parkovat vozidla, obyvatelé domů nemají. Policisté přeměřovali výjezd z pozemku a konstatovali, že se o přestupek nejedná. Původní vjezd měl asi 2,79 m a k rozšíření došlo až poté, co firma na pozemku zřídila nepovolený stavební dvůr. Obviněný má za to, že nemohl stát v místě vjezdu na místo ležící mimo pozemní komunikaci, když v daném místě byl jen plot, vjezd tam nebyl. Stavební dvůr a s tím spojený vjezd byl vytvořen v rozporu se zákonem. Vozidlo tak bylo původně zaparkováno podél komunikace vedle oploceného pozemku.

[19] Správní orgán tak dle 31.05.2023 vydal naříkané rozhodnutí, kterým obviněného uznal vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 25 odst. 3 téhož zákona. Ze skutku správní orgán vypustil porušení ust. § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu. Obviněný se včas odvolal.

POSOUZENÍ VĚCI ODVOLACÍM ORGÁNEM:

[20] Odvolací orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným, přičemž jej shledal **nedůvodným**. Dále odvolací orgán zkoumal, zda se obviněný předmětného přestupku dopustil či nikoliv, a dospěl k závěru, že tomu tak nepochybně bylo, a že v otázce určení viny tímto přestupkem **správní orgán postupoval správně**. Odvolací orgán se ztotožnil se závěry správního orgánu.

[21] Přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí právnická nebo fyzická osoba tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za tento přestupek se uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Takovýto způsob řešení lze použít tehdy, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o **neoprávněné zastavení nebo stání**, a to vždy, pokud porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a

nemá za následek dopravní nehodu. Ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu normuje, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

[22] Ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu pak uvádí, že *při stání musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy; při zastavení musí zůstat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro oba směry jízdy.*

[23] Obviněný prokazatelně nezabránil tomu, aby řidič vozidla útočil obecně proti organizaci dopravy na určitém území, tedy proti obecnou úpravou stanovenému omezení zastavení či stání u okraje pozemní komunikace. V daném místě místní komunikace, u které byla místním šetřením zjištěna šířka 5,25 m. Z logiky věci, i když strážník neprovedl fyzicky měření šířky pozemní komunikace, která zůstala volná vedle zaparkovaného vozidla, které provozuje obviněný, pak plyne, že nezjištěný řidič ani nemohl ponechat volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 m pro každý směr jízdy. V daném místa tak mohl pouze zastavit. Z podkladů ve spise i závěrů správního orgánu však plyne, že nezjištěný řidič na daném místě s vozidlem stál.

[24] Dle ust. § 2 písm. n) zákona o silničním provozu *stát znamená uvést vozidlo do klidu nad dobu dovolenou pro zastavení*, dle ust. § 2 písm. o) zákona o silničním provozu *zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu*. Jak plyne ze spisu, z vyjádření obviněného i výpovědi svědků, vozidlo, které obviněný provozuje, na daném místě parkovalo pravidelně a v době, kdy městská i státní policie dané stání prošetřovala, se v okolí vozidla či ve vozidle nenacházel řidič, ani jiná osoba, která by buď nakládala či skládala náklad, či do vozidla nasedala či z něj vysedala. Jednoznačně se tak jednalo o stání.

[25] Touto skutečností se správní orgán zabývá na str. 6 a násl. naříkaného rozhodnutí a je zcela zjevná z obsahu spisu, z fotodokumentace a oznámení přestupku. Zaznamenané vozidlo je zaparkováno na uvedené místní komunikaci u jejího pravého okraje, z místního šetření pak plyne, že šíře komunikace je zde 5,25 m. Není tak pochyb, že nezjištěný řidič se jemu za vinu kladeného protiprávního jednání dopustil.

[26] Stěžejním důkazem je tak fotodokumentace, kde je zachyceno vozidlo, jak je shora uvedeno. Oznámení přestupku pak doplňuje, kdy a kde k tomuto jednání došlo. Obdobně za důkaz označil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.5.2012, č.j. 9 As 76/2010-96, záznam o přestupku při překročení rychlosti: „[s]těžejním důkazem o spáchání přestupku je fotografický snímek z radaru, se kterým nebylo možno jakkoli manipulovat, který jednoznačně vykazuje, že stěžovatel v daný okamžik na daném místě překročil zákonem povolenou rychlost. Ze spisového materiálu je patrné, že zpochybňovaný obsah úředního záznamu byl pro posouzení daného případu pouze podkladem doplňujícím informace o tom, v jaké obci a kdy k měření došlo“. Fotodokumentace tedy prokazuje, že k přestupku došlo, oznámení přestupku doplňuje, kde a kdy tomu tak bylo.

[27] Primárně samosebou za protiprávní jednání odpovídá osoba, která se jej dopustila, nicméně mezi základní povinnosti provozovatele vozidla patří zajištění dodržování pravidel silničního provozu řidičem jeho vozidla¹. Správní orgán učinil veškeré nezbytné kroky ke zjištění osoby pachatele přestupku, obviněný však na výzvu k uhrazení určené částky či sdělení osoby řidiče nereagoval. Nebylo možno zjistit, kdo v danou dobu vozidlo obviněného řídil, a proto správní orgán věc „přestupku řidiče“ odložil (srov. odst. [5] a násl.) a dále vedl řízení ve věci „přestupku provozovatele vozidla“. Tento svůj postup správní orgán odůvodnil na str. 3 naříkaného rozhodnutí a odvolací orgán se na předmětné odůvodnění odkazuje. Obviněný argumentoval nezákonností zřízení stavebního dvora a rozšíření vjezdu na pozemek, kdo však byl řidičem, nevedl. Správní orgán tedy nemohl vést řízení o „přestupku řidiče“ s konkrétní osobou. Obviněný také neuhradil určenou částku, což by byla další cesta, jak ukončit celou věc, aniž se zahájilo řízení o přestupku provozovatele vozidla. Protože se nepodařilo zjistit osobu řidiče, správní orgán ji ve lhůtě nezjistil, a posuzované jednání naplňovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, **odpovídá obviněný jako provozovatel vozidla podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu za to, že nezajistil, aby řidič jeho vozidla nepáchal přestupky.**

---

¹ Dle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

[28] V rozsudku ze dne 22.10.2015, č.j. 8 As 110/2015-46, Nejvyšší správní soud upozornil na to, že by bylo „proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případně označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. (...) Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov. citovaný rozsudek 3 As 7/2014-21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt“ (tuto argumentaci Nejvyšší správní soud zopakoval i v rozsudcích ze dne 24.8.2016, č.j. 2 As 85/2016-33, ze dne 23.11.2016, č.j. 6 As 36/2016-29, a v řadě dalších). **Správní orgán tak v souladu s ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje.**

[29] Jak uvádí Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 3 As 114/2016 ze dne 24.5.2017, „Zůstane-li však provozovatel vozidla nečinný a správní orgán řízení o správním deliktu zahájí, nelze tuto pasivitu již odstát a vrátit se zpět k přestupkovému řízení na základě později provozovatelem poskytnutých či jinak zjištěných informací o totožnosti řidiče (§ 125g odst. 1 zákona o silničním provozu), **ledaže provozovatel úspěšně prokáže naplnění liberačních důvodů stanovených v § 125f odst. 5 téhož zákona.** Pouze v takové situaci odpadá zákonem zakotvená negativní podmínka přestupkového řízení a je možné přestupkově stíhat řidiče, kterým je v takovém případě osoba, které vozidlo nesvědčil provozovatel zapsaný v registru vozidel.“ Zde odvolací orgán jenom pro pořádek doplní, že ve znění účinném v době vydání shora uvedeného rozsudku obsahově odpovídalo znění ust. § 125f odst. 5 dnes účinnému znění shora uvedeného ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu.

[30] V ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, kde se uvádí: *Provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích a) bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo b) podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.* Ze spisového materiálu se podává, že vozidlo obviněného odcizeno nebylo. Žádost o zápis změny provozovatele vozidla obviněná nepodala a také se nejednalo o odcizené vozidlo. Obviněný tak jednoznačně **za přestupek provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 odpovídá.**

[31] Provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud **a)** porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, **b)** porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a **c)** porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Všechny tři podmínky byly splněny současně, přestupek nezjištěného řidiče byl zakázaným stáním, porušení povinností řidiče vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a neuhrazením parkovného (nerespektováním dopravní značky č. IP 13c) nedošlo k dopravní nehodě. Osoba provozovatele předmětného vozidla je nesporná vzhledem k zápisu v registru vozidel, přičemž osobu řidiče předmětného vozidla v době projednávaného deliktu se správnímu orgánu nepodařilo zjistit.

[32] Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 1 As 222/2017-45 ze dne 28.2.2018 konstatoval: „Zákonodárce konstituováním objektivní deliktní odpovědnosti provozovatele (§ 125f zákona o silničním provozu) čelil stavu nadužívání práva odepřít výpověď s odkazem na osobu blízkou. Zároveň tímto zákonodárce reagoval na využívání automatických technických prostředků při zjišťování porušení pravidel silničního provozu. Cílem zakotvení objektivní odpovědnosti provozovatelů vozidel v právním řádu bylo zajistit účinnou bezpečnost silničního provozu, aniž by část protiprávního jednání řidičů zůstala nepotrestána, a také aby trestání takových přestupků nepřineslo nepřijatelnou zátěž pro příslušné správní orgány. Součástí objektivní deliktní odpovědnosti provozovatele je i zformalizované určení osoby deliktně odpovědné, jejíž vztah k protiprávnímu jednání řidiče je oslaben, jakkoli lze presumovat, že ve většině případů je osoba řidiče-přestupce identická s osobou provozovatele. Účelu předcházející změny zákona o silničním provozu, která

zakotvila objektivní deliktní odpovědnost provozovatele vozidla, proto odpovídá takový výklad pojmu provozovatele, dle kterého je rozhodujícím evidovaný stav v registru vozidel.“ Pokud se tedy správnímu orgánu nepodaří zjistit osobu primárního pachatele přestupku, přichází odpovědnost sekundární, tedy objektivní odpovědnost provozovatele vozidla, se kterým byl přestupek spáchán.

[33] Provozovatel tedy nese rizika spojená s tím, že osoba, již uvede správnímu orgánu jako řidiče a pachatele protiprávního jednání, nebude kontaktní, nebo že jí skutek nebude prokázán. To samé platí v situaci, kdy na výzvu správního orgánu provozovatel vozidla nereaguje vůbec a iniciály k řidiči nesdělí. **Obsah tohoto rizika spočívá v povinnosti provozovatele nést finanční následky v podobě nutnosti zaplatit pokutu za přestupek spáchaný tím, že dostatečně nezajistil dodržování pravidel silničního provozu osobami, jímž svěruje nebo dovolí svěřit své vozidlo.** Provozovatel by si tak v případě svěření vozidla komukoliv měl, s ohledem na aktuální právní úpravu, dostatečně vyjasnit řešení případného záchytu protiprávního jednání řidiče. Není úkolem správních orgánů, aby provozovateli vozidla doporučovaly konkrétní řešení takovýchto životních situací, zda např. odpovídající formulací pracovní smlouvy, nebo dohodou o srážkách ze mzdy, či smluvní odpovědností osoby, které v rámci své podnikatelské činnosti vozidlo svěří (zapůjčí). Pokud tedy jednáním neznámého řidiče vznikla obviněnému nějaká škoda, bude muset tuto uplatňovat přímo po něm.

[34] Každý provozovatel vozidla se může rozhodnout, komu své vozidlo svěří a při vědomí existence své objektivní odpovědnosti za dodržování pravidel silničního provozu (neznalost zákona neomlouvá) si patřičným způsobem zajistit možnou úhradu pokut za protiprávní jednání, jehož se řidič vozidla dopustí. V tomto směru lze také odkázat i na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 As 73/2016 nebo 6 As 239/2015.

[35] **Správní orgán tak při svém rozhodování postupoval zcela v souladu se zákonem o silničním provozu, a tedy v souladu s myšlenkou a záměrem zákonodárce, a také v souladu s judikaturou, a obviněného uznal vinným z přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu zcela po právu.**

K ODVOLACÍM NÁMITKÁM

[36] V úvodu odvolání obviněný namítá, že je mu za vinu kladeno nedodržení ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť vedle vozidla při stání neponechal volní jízdní pruh o šířce nejméně 3 m pro každý směr jízdy, přičemž však celková šíře vozovky je v daném místě 5,25 m. Nemohl tak ponechat takový průjezd, když vozovka samotná ani šířku 6 m nemá. K tomu odvolací orgán uvádí, že uvedené ustanovení nikterak neřeší šířku pozemní komunikace. Je-li povinnost ponechat při stání vedle vozidla 6 m šíře vozovky a konkrétní pozemní komunikace ani tuto šířku nemá, je logické, že na takové pozemní komunikaci řidič vozidlo ponechat zaparkované vůbec nesmí, tedy vozidlo zde nesmí stát. Je-li vozidlo do šířky 2,25 m, což většina osobních vozidel i dodávek splňuje, může zde toliko zastavit.

[37] Obviněný dále namítá, že dle normy ČSN 736110 musí být šíře vozovky pro obousměrný provoz nejméně 5,5 m. Pokud má ulice Pod Stráněmi šířku 5,25 m, odpovídá parametry jednosměrné pozemní komunikaci, a tedy obviněný požadovanou šířku 3 m vedle vozidla neponechal. K tomu odvolací orgán uvádí, že není na řidičích ani na jejich zmocněncích, aby zpochybňovali dopravní značení a účel pozemní komunikace, a to jen za účelem vyvinění z přestupku. Ulice Pod Stráněmi je ve správě Magistrátu města Zlína a příslušný odbor pak může změnit dopravní značení v daném místě. V době spáchání přestupku byla ulice Pod Stráněmi obousměrná, proto měl nezjištěný řidič povinnost dodržet ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu s přihlédnutím k tomu, že na dané ulici se může jezdit oběma směry. Měl tak ponechat vedle vozidla šířku nejméně 6 m, a pokud tak nemohl učinit, neměl v takovém místě s vozidlem stát. Obecně lze obyvatelům dané lokality jen poradit, že pokud chtějí legálně parkovat svá vozidla na dané ulici, je třeba vyvolat dialog se správcem této pozemní komunikace a změnit dopravní značení tak, aby ulice Pod Stráněmi byla jednosměrná. Nejvyšší správní soud k tomu ve svém rozsudku č.j. 1 As 264/2015 ze dne 09.12.2015 uvádí: „*Respektování svíslého značení nemůže být negováno tím, zda je umístěno v souladu nebo v rozporu se zásadami pro dopravní značení na pozemních komunikacích, jak stěžovatel namítá. Dopravní značení způsobilé zavázat řidiče k dodržení jeho obsahu je pouze takové, které je dobře čitelné, přehledné a nezaměnitelné s jiným a dává možnost se s jeho obsahem seznámit, přičemž je nerozhodný jeho soulad s technickými předpisy. Shodný právní názor je zastáván rozhodovací praxí správních soudů a je též potvrzován i judikaturou správních soudů – srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19.4.2011, č.j. 52 A 79/2010-38 (publ. č. 1564/2011 Sb. NSS): „Dopravní značky jsou správním aktem, kterému svědčí presumpce správnosti,*

tzn., že na dopravní značku se musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost. Pokud žalobkyně jako účastnice silničního provozu měla pochybnosti o zákonnosti uvedeného správního skutku, tedy pochybovala o platnosti zmíněného dopravního značení, tak by se jednalo jen o její soukromý názor, který jí neumožňuje porušovat veřejnoprávní pravidla. Ze zákona o silničním provozu, z prováděcích předpisů a z právních předpisů nevyplývá, že by účastník provozu na pozemních komunikacích sám mohl činit úsudek o zákonnosti dopravní značky a na základě svého hodnocení se rozhodnout, zda dopravní značku bude respektovat či nikoliv.“, shodně uvedl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.3.2010, č.j. 8 As 68/2009-83: „Účastník provozu na pozemních komunikacích je povinen řídit se dopravní značkou [§ 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu], i když má za to, že není správně technicky provedena. Takový názor není rozhodný pro posouzení, zda byl nerespektováním značky spáchán dopravní přestupek.“ Názor obviněného, který v podstatě říká, že pokud se řidiči bude zdát silnice úzká, tak zastaví a změří její šířku a v případě, že nebude dosahovat 5,5 m, sám si stanoví, že je jednosměrná, je zcela absurdní. Je-li silnice značena jako obousměrná, resp. není značena jako jednosměrná, musí ji řidič bez ohledu na její šířku jako obousměrnou respektovat.

[38] K námitce, že silnice je tak úzká, že vozidla při vyhýbání musejí vjet mimo vozovku, odvolací orgán uvádí, že šířka 5,25 m je dostatečná pro bezpečné vyhnutí osobních vozidel, neb průměrná šířka osobního motorového vozidla je 2,0 m (např. článek https://www.idnes.cz/auto/zpravodajstvi/zuzeni-sirka-auta.A170808_230538_automoto_fdv - internet dne 21.07.2023) a maximální dovolená šířka je 2,5 m. Pokud musejí vozidla při vyhýbání vjet mimo vozovku, tak jediné z důvodu zaparkovaných vozidel, jako parkoval nezjištěný řidič vozidla provozovaného obviněným. Jinak se na vozovce o šíři 5,25 m vyhnou bez problému. K argumentu, že na dané ulici není žádné dopravní značení, které by stání zakazovalo, jen odvolací orgán uvede, že stání zakazuje obecná úprava provozu na pozemních komunikacích zakotvená v ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu a svislého či vodorovného dopravního značení zde proto netřeba. Skutečnost, že údajně majitelům vozidel nebyly ukládány pokuty, neznamená, že se jejich řidiči nedopustili přestupků. Jak je uvedeno shora, na dané ulici by nemělo stát žádné vozidlo, a pokud stojí, jejich řidiči se dopustili stejného protiprávního jednání, jako ve zde projednávané věci nezjištěný řidič, za jehož jednání je objektivně odpovědný obviněný. Na této věci nic nemění ani tvrzení, že se jedná o zaužívaný způsob parkování. Pokud jej státní orgány doposud tolerovaly, ať již z jakéhokoliv důvodu (jedná se o neověřené tvrzení obviněného), tak ve zde projednávané věci zaužívaný způsob parkování není okolností, která by vyloučila protiprávnost jednání obviněného. Stran námitky, že správní orgán, ač při místním šetření na fotodokumentaci zachytil i jiná vozidla, jejich provozovatele k odpovědnosti nevedl, odvolací orgán uvádí, že v této věci se musí obviněný obrátit na správní orgán, neboť jednání jiných řidičů či provozovatelů není předmětem tohoto řízení. Obviněnému také nic nebrání oznámit špatné parkování sousedů právě správnímu orgánu či městské policii.

[39] Obviněný dále vyslovuje nesouhlas s popisem společenské škodlivosti, jak ji uvedl správní orgán. Zde však odvolací orgán se správním orgánem souhlasí, neboť parkování – stání vozidel na ulici Pod Stráněmi viditelně omezuje míjení vozidel na této pozemní komunikaci. Pokud by vozidla zde neparkovala, byl by průjezd o šířce 5,25 m dostatečný k bezpečnému minutí vozidel, jak je ostatně popsáno shora.

[40] K námitkám stran výjezdu vozidel ze stavebního dvora, jejich hmotnosti, legálnosti stavebního dvora atd., se odvolací orgán vyjadřovat nebude, neboť tato problematika není předmětem tohoto řízení. Tím je porušení ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu nezjištěným řidičem a následně objektivní odpovědnost obviněného jako provozovatele tohoto vozidla. V dané věci se nelze ubránit dojmu, že v pozadí tohoto řízení o přestupku provozovatele vozidla je spor mezi nájemci zahrady – stavebního dvora, s obyvateli ulice Pod Stráněmi, a nikoliv zájem nájemců zahrady na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

[41] V závěru odvolání obviněný vyslovuje názor, že parkováním na ulici Pod Stráněmi nebyla narušena bezpečnost a plynulost silničního provozu. Tento názor však není správný a odvolací orgán souhlasí s argumentací správního orgánu. Všichni řidiči vozidel, která v daném místě parkují, porušují stejné právní ustanovení, jako nezjištěný řidič vozidla, které provozuje obviněný. Skutečnost, že se místní starousedlíci tolerují, nevyklučuje protiprávnost jejich jednání. Rápidním zúžením už tak neširoké pozemní komunikace omezují průjezd danou lokalitou a tím bezprostředně ohrožují zájem chráněný zákonem, tedy bezpečnost a plynulost silničního provozu. Stojí-li vozidlo šířkou cca 2,0 m ve vozovce, pak zbývá průjezdnost 3,25 m a na takové šířce vozovky se normálním způsobem vozidla vzájemně nevyhnou. Argumentace „zaužívaným stavem“ také není na místě, neboť se stále jedná o porušování pravidel silničního provozu. Před rokem 1939

také platilo, že se jezdí na silnici vlevo, a neznamená to přece, že pro zaužívanost tehdejšího stavu se může jezdit vlevo na některých silnicích i dnes.

KE ZMĚNĚ VÝROKU

[42] Odvolací orgán výrok správního orgánu o vině přestupkem dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 25 odst. 3 téhož zákona doplnil o výrok o zastavení řízení o přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 27 odst. 1 písm. n) téhož zákona. Tyto dvě porušení právní povinnosti jako jednočinný souběh správní orgán projednával, ve výroku rozhodnutí se však objevilo pouze porušení ust. § 25 odst. 3 zákona o silničním provozu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 5 a násl. správní orgán vyslovuje myšlenku, že se jednalo o projednání jednoho přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se obviněný dopustil porušením dvou povinností. Proto „upustil“ od popisu skutkové věty, spočívající v porušení ust. § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu, tedy stání vozidla ve vjezdu z místa ležícího mimo pozemní komunikaci na pozemní komunikaci. Důvodem, proč už správní orgán nekladl nezjištěnému řidiči za vinu, že stál ve vjezdu na „stavební dvůr“, byly pochybnosti o tom, kdy a za jakých okolností k zaparkování předmětného vozidla došlo, neb prokazatelně v době nedávné provozovatelé onoho „skladu“ nedovoleně vjezd rozšířili. V souladu se zásadou „in dubio pro reo“ tak správní orgán tuto část obvinění „vypustil“ z výroku o vině. Odvolací orgán však zastává názor, že „čistější formou“ tohoto „vypuštění“ je právě tato část obvinění, resp. řízení o této části přestupkového jednání, ve smyslu ust. § 86 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona zastavit. Není-li prokázáno, že se nezjištěný řidič dopustil porušení ust. § 27 odst. 1 písm. n) zákona o silničním provozu a tím přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, není v této věci možno konstatovat, že se obviněný stáním vozidla, které provozuje, ve vjezdu z místa ležícího mimo pozemní komunikaci na pozemní komunikaci, dopustil přestupku provozovatele vozidla.

ZÁVĚREM

[43] Správní orgán se materiálním znakem přestupku, tedy společenskou škodlivostí, zabýval na str. 6 a násl. a odvolací orgán se na toto hodnocení odkazuje – viz odst.[39] – [41]. Materiální znak protiprávního jednání nezjištěného řidiče se úzce prolíná s materiálním znakem protiprávního jednání provozovatele vozidla, tedy obviněné. Bez jednoho není druhé a nelze je nijak oddělovat. Nezjištěný řidič se dopustil společensky škodlivého jednání při řízení vozidla obviněného a ten za takové jednání pak nese odpovědnost. Respektování pravidel silničního provozu patří mezi základní povinnosti každého účastníka provozu na pozemních komunikacích. Pokud by účastníci nebrali v potaz pravidla silničního provozu, vznikl by všeobecný chaos, který by pak následně vyústil v řadu dopravních nehod, což by mělo následky jak materiální, tak také na životě a zdraví účastníků silničního provozu.

[44] Správní orgán i při ukládání druhu a výše správního trestu postupoval v souladu s právními předpisy, kdy postupoval podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu a uložil pokutu v rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, přičemž pokuta nesmí nepřevýšit 10.000,- Kč. Ve zde uvedeném případě se pro určení výše pokuty za projednávaný přestupek použije rozmezí pokuty pro přestupek řidiče podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tedy v rozmezí od 1.500,- Kč do 2.500,- Kč. Při rozhodování o výši pokuty správní orgán přihlédl zejména ke způsobu spáchání přestupku, k jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Výši správního trestu pak odůvodnil na str. 7 a násl. naříkaného rozhodnutí, přičemž dokonce přistoupil k mimořádnému snížení správního trestu pokuty. Odvolací orgán se ve zbytku odkazuje na odůvodnění správního orgánu.

[45] Odvolací orgán závěrem konstatuje, že rozhodnout o tom, jaký správní trest a v jaké výměře bude pachateli přestupku uložen, náleží správnímu orgánu. V daném případě odvolací orgán posuzoval především to, zda při úvaze o správním trestu správní orgán nevybočil z mezí předepsaných přestupkovým zákonem, a současně pochopitelně zkoumal i přiměřenost a adekvátnost uloženého správního trestu. Odvolací orgán zjistil, že správní orgán při ukládání pokuty právní předpisy neporušil, k výši uloženého správního trestu pak lze konstatovat, že bylo přihlédnuto ke kritériím dle ust. § 37 a násl. přestupkového zákona. Správním orgánem uložená pokuta je svým rozsahem způsobilá k naplnění preventivní, sankční a výchovné funkce, jakož i zásady

legitimního očekávání zakotvené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu. Na okraj odvolací orgán uvádí, že ne zcela souhlasí s užitím institutu mimořádného snížení pokuty, nicméně vzhledem k zásadě zákazu změny k horšímu výměru pokuty neměnil.

[45] Zaviněním a jeho formou se správní orgán nezabýval, neboť k odpovědnosti za přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu zavinění nevyžaduje – odpovědnost je zde objektivní.

[46] Co se týká náhrady nákladů řízení, byla obviněná jako účastníku řízení podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost nahradit náklady řízení. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí právní předpis k ust. § 79 odst. 5 správního řádu. Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., kde je v ust. § 6 odst. 1 uvedeno, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč. Odvolací orgán stejně jako správní orgán neshledal žádnou okolnost, pro kterou by bylo možno od uložení povinnosti nahradit náklady řízení zcela nebo zčásti upustit.

[47] Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu je jinak v souladu s právními předpisy a současně není v rozporu s veřejným zájmem, a vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozhodl odvolací správní orgán tak, že napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil shora uvedeným způsobem, a ve zbytku jej potvrdil.

Poučení:

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

Mgr. Václav Gregor v.r.
referent odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1 x xxxxx, nar. xxxxx, cestou zmocněnce, do datové schránky advokáta
1 x spis Magistrát města Zlína
1 x spis KÚZK